

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - ПАЗАРДЖИК

№3706/2017г.

.....2017 година

ОБС - СТРЕЛЧА

Вх. № 258 / 14.08.2017г.

Чрез

Общински Съвет Стрелча

До

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ПАЗАРДЖИК

ПРОТЕСТ

от Живко Пенев – прокурор при Окръжна прокуратура – Пазарджик,
ул. „Хан Крум” № 3

ПРОТИВ: разпоредбата на чл.45 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на общински съвет Стрелча

УВАЖАЕМИ Г-Н/Г-ЖО АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

В изпълнение на правомощията ми по чл. 185, ал. 2 и чл.186, ал.2, вр. чл.16, ал.1, т.1 АПК оспорвам разпоредбата на чл.45 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на общински съвет Стрелча.

Горепосочената наредба е приета с Решение №149/27.11.2008 г. на Общински съвет Стрелча на основание чл.21 ал.2 от ЗМСМА и чл.8 ал.2 от Закона за общинската собственост.

В оспорения текст от Наредбата, в редакцията, действаща към момента на подаване на протеста, е регламентирано следното:

- чл.45 – „При разпореждане с недвижим имоти, физическите и юридическите лица заплащат на общината административна такса в размер на 2.5 %, изчислени върху /изм. с решение № 186.22.05.2012 г./:

1. стойността на имота, предмет на продажба, съответно стойността на ограничено вещно право, което се учредява;
2. по-голямата стойност при замяна;
3. стойността на реалния дял, който се получава при делба“.

Оспорената норма е материално незаконосъобразна поради противоречие с норми от по-висок ранг- чл. 6, чл.7 и чл.8 от ЗМДТ, чл. 141

ал.3 и ал.4 от КРБ, чл. 76 ал.3 от АПК и чл. 8 от Закона за нормативните актове.

Съгласно нормата на чл. 111 от ЗМДТ по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса.

В оспорената разпоредба се претендира заплащане на режийни разноси при разпореждане с недвижими имоти, частна общинска собственост, определени като процентен дял от стойността им. От редакцията на оспорената разпоредба е видно, че местният орган на власт се базира на пръв поглед на разпоредбата на чл.111 от ЗМДТ, от която е почерпил основание за приемане на оспорената разпоредба от Наредбата.

В действителност с разпоредбата на чл.45 от Наредбата общинският съвет е въвел изискване за заплащане на такса за случаи, които първо не са сред изброените в Раздел II на Глава първа от ЗМДТ /видовете местни такси, които могат да се събират, са изрично и лимитативно посочени в закона - чл. 6 ал.1 от ЗМДТ, а принципите относно определянето на размерите им са уредени в разпоредбите на чл.7 и чл. 8 от ЗМДТ/, и второ по същество не представляват услуга, за която да се изисква заплащане на такса.

В подкрепа на протеста следва да се отбележи, че данъкът е публично задължение, породено от фактическата и правна власт, която правният субект има върху обекта на облагане или данъкът е дължим само и единствено по силата на правна връзка между лицето и конкретния обект /недвижим имот, МПС и т.н./. От своя страна, таксата е възмездна форма на потребление на публична услуга, на услуга в общ интерес. Разграничителният белег между данък и такса според практиката на КС и видно от изброените хипотези в чл. 6 и чл.7 от ЗМДТ е елементът услуга, че основание за плащане на таксата е ползването на услуга или предизвикване на действие на държавен и общински орган в полза на платеща на таксата и че поначало таксата се заплаща срещу извършена услуга и размерът ѝ се определя с оглед на разходите по извършване на услугата.

Видно от редакцията на оспорената разпоредба на Наредбата, в последната не се съдържа елементът услуга, не може да се определят видът и съдържанието на престацията, която субектът, задължен за таксата, получава от местния орган на власт. В обсъжданата хипотеза претендирането на „таксата“ е очевидна последица само от придобиване на общински имоти или ограничени вещни права върху тях. Или следва изводът, че единственото основание за търсенето на посочените средства е възникването на правна връзка между субекта и обекта. Това обаче е същностна черта на данъка, а за дължимостта му не се изисква властническият орган да стори нещо. Съгласно чл.141 ал.3 от Конституцията общинският съвет определя размера на местните данъци

при условия, по ред и в границите, установени със закон, а според ал.4 от същата норма общинският съвет определя размера на местните такси по ред, установен със закон, т.е. местният орган на власт не може да въвежда неуредени със закон данъци и такси.

В потвърждение на казаното е и уредбата на друг подзаконов акт-чл. 35 ал.2 от Наредба за определяне на местните данъци на територията на община Стрелча и според редакцията, намерена на интернет-страницата, при възмездно придобиване на имуществото данъкът е в размер на 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна-върху оценката на имуществото с по-висока стойност. След сравняване следва извод, че по естеството си последното разрешение е идентично с критикуваната норма /разлика е в размера на процента/.

Видно от изложеното до момента, с разпоредбата на чл. 45 от Наредбата се изисква плащане без основание т.е. без предоставяне на услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 7 от ЗМДТ.

На второ място, дори да се приеме, че разпоредбата на чл. 45 от Наредбата е непрецизно формулирана /не става ясно за какви именно услуги е предвидено заплащането на процентната сума/, но касае заплащане на такса за извършени услуги по чл. 6 ал.2 от ЗМДТ- действия от общината свързани с изготвяне на различна документация по оформяне на правни сделки, или касае дължимост в полза на общината на основание чл.111 от ЗМДТ, то таксата е незаконосъобразна, като определена не по установения от закона ред.

Съгласно нормата на чл. 7 ал. 1 от ЗМДТ местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. Нормата е доразвита с разпоредбата на чл. 8 ал. 1 от с. з., съгласно който общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи: 1. възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата; 2. създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; 3. постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси. В конкретния случай, процесните такси не са определени въз основа на данни за материално-технически и административни разходи по предоставяне на административната услуга, липсва каквато и да било икономическа обосновка на определените размери, посредством която да се установи дали те съответстват на необходимите и действителни разходи на общината по предоставянето на услугите по изготвяне на различните видове договори. В съответствие с правилата за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, с оглед нормата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорената разпоредба. И доколкото размерът на таксата е процентна част от стойността на сделката,

то общинският съвет е задължен да установи, че при идентични сделки с имоти на различна стойност извършва диференцирани действия респ. таксата следва да е различна. Нормата на чл.7 ал.1 от ЗМДТ е приложима по отношение на всички местни такси и нейното нарушение е достатъчно основание за отмяна на оспорените разпоредби. Подобни разрешения са възприети в решение № 1229/03.12.2009г. по адм. дело № 636/2009г. на АС-Бургас и решение № 1268/07.07.2017г. по адм. дело №852/2017г. по описа на АС-Бургас.

На следващо място законодателят е закрепил правилото, че местните такси са прости и пропорционални, но общинският съвет е длъжен да спази съразмерността и при определяне на пропорционалните такси.

В завършек следва да се посочи, че в друг подзаконов нормативен акт- Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Стрелча- в чл. 39 е закрепено следното: „По производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса в размер на: за жилищни имоти -0,90лв., за нежилищни - 5,00 лв.“. От горното може да бъде направен изводът, че определените такси по чл. 45 от Наредбата и чл.39 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Стрелча се дублират като основание за събирането им, тъй като и в двата случая се обосновават с извършването на технически действия с процедури по управление и разпореждане с имущество- общинска собственост, на второ място се констатира различен начин за формиране на стойността на услугата- в оспорената разпоредба на Наредбата е определена пропорционална такса, а в чл. 39 от другия подзаконов акт таксата е определена в точно определен размер, и на трето място-очевидна е разликата в стойността на предоставяната услуга.

В съответствие с представените аргументи се формира извод, че стореното от местния орган на власт е противозаконно, поради несъблюдаване на норми от по-висш ранг и противоречи на принципа за законност по чл. 4 от АПК.

В конкретния случай се касае за незаконосъобразна норма, като е налице и значителен обществен интерес, защото посочените норми са насочени към неограничен кръг от адресати.

Поради изложеното, моля на основание чл.149 ал.5, чл.191 ал.2, 193, ал.1 АПК да отмените разпоредбата на чл.45 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на общински съвет Стрелча.

Приложения:

Препис от протеста за страната, както и заверено копие на Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на общински съвет Стрелча.

Моля ответната страна – Общински съвет Стрелча, да бъде задължен да представи цялата административна преписка по издаването на оспорената наредба.

09.08.2017г.
гр. Пазарджик

ПРОКУРОР:.....
/ЖИВКО ПЕНЕВ/